

Naj Naj

Toše Proeski

Išao sam njenom ulicom
mjesecarskim korakom
ko da htetoh
stope sreće da brojim
misao mi je prijala
kako je uživala
draga moja
zadnje noci sa mnom

Gledao sam oluke
pune kiše jesenje
sve je vlažno
a u duši gorim
kolko sreće nebeske
u grudi moje balkanske
počeh svoje sreće
da se bojim

Daj, daj mi svoje usne
da ih ljubim
naj, naj svako jutro
zlato moje
Raj, raj u tvome svjetu
dok te volim
znaj, znaj da mi godi
bezmjerno

Daj, daj mi svoja krila
da poletim
Naj, naj svake noci
zlato moje
Raj, raj u tvome oku
zvezde brojim
kraj, kraj neće doci
nikada

Stajao sam ispred kapije
da svoje srce napijem
gledam je i opet se bojim
po tjelu se slivila
svilena tkanina
da li zna ona
koliko je volim
Rijeci su suvišne
pored njene postelje
sklopim oci
i sanjam u boji
I kad je dotaknem
njen uzdah otme se
ceo svet zastane

Daj, daj mi svoje usne
da ih ljubim
naj, naj svako jutro
zlato moje
Raj, raj u tvome svjetu
dok te volim

**znaj, znaj da mi godi
bezmjerno**

Daj, daj mi svoja krila
da poletim
Naj, naj svake noci
zlato moje
Raj, raj u tvome oku
zvezde brojim
kraj, kraj nece doci
nikada